Občasník

RIAPS TRUTNOV

Regionální institut ambulantních psychosociálních služeb

Číslo **2/2017**

rychlá,
intenzivní
a přátelská
služba

Obsah

Slovo o autorkách 3
Stacionář RIAPS 4
Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Shelter 10
Manželská a rodinná poradna RIAPS 15
Ambulance RIAPS 19
Kontaktní centrum 22

Slovo o autorkách

Mgr. Jana Kábrtová – vystudovala jsem UHK, pedagogickou fakultu, poté jsem nastoupila do invalidního důchodu z důvodu psychického onemocnění, s nímž se léčím 22 let. Klientkou Stacionáře RIAPS jsem 4 roky. Zajímám se o sociální a zdravotnická témata, o cizí jazyky, snažím se o vlastní tvůrčí činnost. Ráda se aktivně zapojuji do konkrétních akcí: promluvy na galavečerech s cílem destigmatizovat lidi s duševním onemocněním, autorské čtení, literární soutěž pro lidi s duševním onemocněním, příspěvky do klientského časopisu Zdravá duše. Dotaz pracovníků Stacionáře RIAPS na tvorbu tohoto Občasníku jsem přijala jako hodnotnou výzvu, prostřednictvím níž mohu saturovat svoji touhu po drobné pracovní činnosti.

Alena Häcklová - vyučila jsem se ve škole veřejného stravování. Později jsem absolvovala lidovou konzervatoř obor herectví. Od 6 let trpím neurologickým onemocněním – Tourettovým syndromem. Jsem 14 let v invalidním důchodu. Už jako školní dítě jsem skládala básničky i prózy, a rovněž recitovala verše pro veřejnost na různých akcích. Dodnes mě vlastní tvorba neopustila, a proto jsem velmi ráda, že ji mohu uplatnit zde, ve Stacionáři RIAPS, již 4 roky. Rovněž se zúčastňuji akcí pro veřejnost, díky nimž seznamujeme s problematikou duševního onemocnění, ale i s prezentací naší literární tvorby. Účastním se též soutěží a uvádění některých kulturních akcí. Je to pro mne radostná činnost, jež vyplňuje můj, jinak prázdný, čas.

Editorial

Buďte vítáni na stránkách 2. čísla Občasníku, časopisu, který má snahu uvádět do povědomí veřejnosti tichou bolest tichých srdcí. Jedná se o srdce (možná) Vašich blízkých, kteří (možná) tiše rezignují. Nabízíme lepší prognózu. Nemám ráda perspektivu, že „bude hůř“. Něco mi říká, že „bude líp“. RIAPS by mohl pomoci, neboť nabízí služby integrované „pod jednou střechou“. Pod jednu střechu se vejdou jak služby zdravotní, tak i sociální.

Zveme Vás do přístavu, kde kotví pět zdravotně sociálních služeb (samostatných programů): Ambulance, Manželská a rodinná poradna, Kontaktní centrum pro uživatele návykových látek s ambulantní a terénní složkou, Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež a Stacionář pro duševně nemocné. Tato pětice může zasáhnout do života jakéhokoliv člověka v jakoukoliv chvíli. Stačí chvíle psychické nepohody … RIAPS není pouhou zkratkou, pouhou budovou. RIAPS funguje jako konkrétní nabídka. Psychologové i další pracovníci RIAPSu jsou nejen erudovaní, ale také lidsky smýšlející. Co víc si může klient přát? Sdílet nemoc duše, a to nejen papírově, není samozřejmost. Najde-li nemocná duše uzdravující principy, rozlouskne tvrdý oříšek nemoci a dobere se zdravého jádra své osobnosti. Být zdravý znamená být sám sebou. Psychologové i další pracovníci RIAPSu se svým přístupem stávají součástí života klientů, a tím se podepisují v jejich životopisu. Nebo chorobopis? Podpis erudovaného pracovníka znamená v životě klienta „sázku na jistotu“. Někdo nad ním drží ochrannou ruku. A nejen to. Nejednou terapeut drží klienta za ruku i fyzicky. I to dokáží pracovníci RIAPSu. Zdravý-nemocný, lékař-pacient, všechny spojuje lidský přístup a zohlednění potřeb klienta. Taková pomoc je účinná.

Jste-li otevřeni problematice duševních onemocnění, závislostí, vztahových problémů či problematiky nezakotvenosti lidské osobnosti, jste vítáni na stránkách Občasníku. Občas není na škodu ztotožnit se se světem našich blízkých, kteří se toho či onoho času nalézají v obtížné životní situaci. Začtete-li se, čtěte i mezi řádky. Právě v prostoru zdánlivě prázdném se nalézá nejvíce informací. Nejste-li lhostejní nejen k druhým, ale i k sobě, jste hosty našich stránek. Srdečně Vás vítáme!

Stacionář

„Z duše totiž vychází veškerá činnost a obrazem duše je tvář, prozrazovateli jsou oči.“ Cicero

Stacionář RIAPS je sociální služba určená lidem s duševním onemocněním ve věku od 18 do 64 let, s upřednostněním klientů z trutnovského regionu.
Cílem je prostřednictvím pozitivní motivace pomoci vybudovat zdravé sebevědomí klienta a tím mu umožnit začlenění do společenského prostředí. Děje se tak pomalými, avšak plynulými kroky, a to s ohledem na momentální psychický i fyzický stav klienta. Využívanými způsoby je jak skupinová, tak individuální práce. Za účinné pomoci sociálních pracovnic je dosaženo maximálního možného výtěžku ve prospěch klienta.

Úspěšnost práce s klientem je dána dodržováním principů: zachování důstojnosti uživatelů, respektování individuálních i specifických potřeb, vlastního názoru i rozhodnutí, podpora uživatele v jeho samostatnosti, soběstačnosti a následně nezávislosti na službě.
Služba podává klientovi „návod“, jak s využitím vlastní iniciativy a aktivního přístupu zvládnout každodenní situace a vyhranit sám sebe ve společenském prostředí.
S dosažením výše uvedených záměrů korespondují druhy poskytovaných služeb: nácvik vedení domácnosti, nácvik jednání a komunikace na úřadech, u lékaře či při kulturních akcích, edukace v oblasti zdravého životního stylu, nácvik asertivity, společenské hry, pohybová aktivita, tvůrčí dílna.

Rekondiční pobyt
V termínu od 22. 5. do 26. 5. 2017 proběhl v Peci pod Sněžkou pobyt klientů Stacionáře RIAPS. Zázemím se stala chata Hanzalka, která je již léta osvědčenou jistotou. Pobyt zorganizovaly pracovnice týmu Stacionáře, a to za spoluúčasti klientů. Společnými silami se podařilo vytvořit program, jehož náplň pozitivně podpořila psychohygienu klientů. Přiměřená fyzická aktivita se prolínala se společensko-kulturním programem. Celkovým klimatem pobytu prostupoval duch soudržnosti a solidarity, duch „stacionárního“ standardu. Pobyt byl koncipován jako účinná podpora psychosomatiky všech, kdo hledají osobní stabilitu. Účinek se dostavil zcela spontánně. Zcela automaticky došlo k vyladění psychického diskomfortu každého klienta. Všichni během pobytu pookřáli a získali důvěru nejen ve druhé, ale i v sebe samé. Přesvědčili jsme se, že přívětivost a tolerance posilují ducha komunity. V takovém prostředí se klienti a pracovnice týmu stávají partnery. Takové prostředí nabízí optimální podmínky pro rozvoj osobnosti duševně nemocného člověka.

Někdy se může takové prostředí stát startovacím momentem k překonání sebe sama. Každý klient se totiž potýká se svými osobnostními handicapy, ne každý je však natolik silnou osobností, aby vše zvládl tak, jak je adekvátní v očích společnosti. Pobyt ve společnosti sobě blízkých umožňuje duševně nemocnému člověku obstát v očích veřejnosti a zároveň čelit nárokům běžného života.
Společně prožité chvíle navazují společnou řeč. Komunikace se stává prostředkem vzájemného sbližování i boření mýtů o sobě samých. Při společném přátelském povídání jsme si pojednou tak blízcí. Vzájemná podpora je jednoznačná. Společnými silami zvládá každý klient překonání sebe sama. Každý jede na pobyt se svými „bolístkami“. Někdo má problém přejít dřevěnou lávku, jiný začlenit se do kolektivu a účastnit se společné komunikace. Pro dalšího není lehké zvládnout jízdu lanovkou či vstávat „ráno“. Někdo má problém účastnit se společného stolování či fungovat v kuchyni.

Díky vstřícné atmosféře všichni všechno zvládli jakoby nic. Všichni jsme vnitřně povyrostli do zdravějších rozměrů.

A nakonec se s vámi, čtenáři Občasníku, rozdělím o konkrétní program. A proč až nakonec? Protože konkrétní aktivity jsou sice důležitou platformou, ale důležitější je společné sdílení. Tak tedy: první den pobytu jsme strávili ubytováním se a pobýváním na hřišti, plném podnětů k dětinské radosti ze života. Údolím Zeleného potoka jsme pokračovali na Jelení louky a zpátky do Pece pod Sněžkou. Večerní idylu jsme obohatili besedou na téma psychologie a uzdravování. Druhý den jsme dopoledne strávili společensky. Hráli jsme kuželky a stolní hry. Poté jsme se vypravili na boudu Máma, kde jsme vydatně a výtečně poobědvali. Následovala ekologicky zaměřená procházka údolím Obřího dolu. Večer jsme vyplnili společnými aktivitami a kamarádským povídáním. Třetí den jsme nastartovali v Janských lázních. Zanořili jsme se do cukrárny nebo zahloubali do sebe. Pak už nezbylo nic jiného, než sednou do lanovky, která nás dopravila na Černou horu. Ti, kdo holdují léčivé síle kamínků, byli příjemně překvapeni možností jejich zakoupení i na tomto místě. A dál? Cesta nás dovedla na Černohorské rašeliniště. Na Kolínské boudě jsme poobědvali a lehkým krokem došli k chatě Hanzalce. Večer jsme zhodnotili pobyt a následující den zamířili zpět do Trutnova.

Povzbudivou tečkou bylo obdržení ocenění, které pro každého klienta vytvořily pracovnice týmu. Toto ocenění funguje jako ohodnocení, v němž jsou vyzdviženy dílčí úspěchy, jichž se podařilo každému jednotlivému klientovi během pobytu dosáhnout.

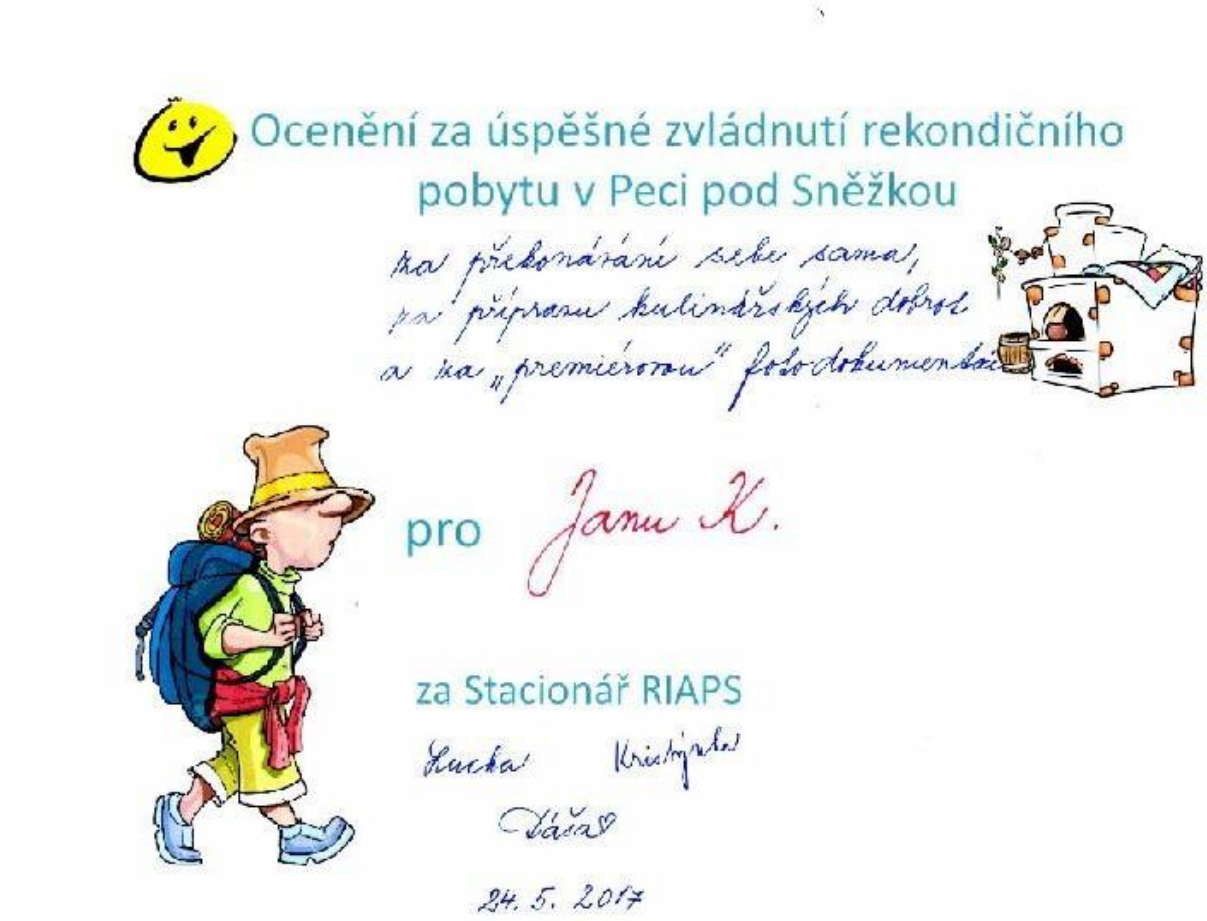

Po takovém příjemném vybočení z každodenních stresů se těžko vrací do všedních dní. Zároveň takový vydařený pobyt funguje jako uzel, jímž se lehčeji na všednodennost navazuje. Sdílené momenty se vtiskují do osobnosti každého klienta a podporují stabilitu psychosomatiky. Společně strávené chvíle mají své kouzlo, neboť v jednotě je síla. Síla sdílení je nenahraditelná. Stejně jako touha po opakovatelnosti. Už dnes se těšíme na příští pobyt.

Jsme maximálně motivovaní. O tom svědčí reflexe jednotlivých klientů:
„Pohodový pobyt, túry jsem zvládal, bylo tu pěkně.“
„Super. Výjimečný. Skvělý.“
„Ze známých se stali kamarádi.“
„To nejkrásnější, co jsem během let prožil.“
„Krásná příroda, dobrý kolektiv.“
„Výborný pobyt.“
„3x super.“
„Pobyt hodnotím na jedničku.“

Stacionární pobyt z pohledu klientky - redaktorky časopisu

Téměř celý život jsem monotónně zaměřena. Mým jediným tématem je mentální anorexie. Jsa konfrontována s touto celoživotní tragédií, rozhodla jsem se učinit pár kroků, jimiž vybočím z tématu. Uteču. Ne sama před sebou, nýbrž na stacionární pobyt, kde se exponuji.
Pobyt jsem pojala jako sebepoznávací zkušenost. Příliš dlouho žiju ve stereotypu. Každým dnem jsem vtahována do bludného kruhu, kde se střetávám sama se sebou, se svou nemocí a se svými dispozicemi. Je těžké obrátit vzhůru nohama dosavadní návyky během necelých čtyř dnů. Vystavuji se hned několika rizikům. Poruším své stereotypy týkající se jídelních návyků, denního

režimu, trávení volného času, zařazení se do kolektivu. Mimo domov se dostanu zřídka, takže pobyt mě asi dokonale rozhodí.

Moje nemoc jede se mnou a já s ní počítám. Tak jako tak byla, je a bude mou souputnicí nejenom na pobytu, ale i kdekoliv jinde. Na pobyt jedu i mimochodem kvůli tomu, abych ji ze sebe trochu setřásla. Prozatím se třesu já. Jak ustojím a „ujím“ situace okolo stolování? Můj jídelníček je všelijaký. Čeká mě velká zkouška a velká změna. Zmocňuje se mě ohromný strach. Nemoc je zákeřná. Moje já atrofuje. Je důležité připravit se předem. Spoléhám na svou psycholožku z RIAPSu i na pracovnice týmu Stacionáře. S důvěrou se na ně obracím. Snažíme se nacházet modelová řešení, abych zvládla kritické momenty.

Odjíždím odhodlaná. Jedu bojovat sama se sebou i se svou nemocí. Několik lžic čočkové polévky s uzeninou je malé vítězství. Další úžasný pokrok jsem učinila při opékání špekáčků. Splnila jsem si sen. Opekla a snědla jsem celý špekáček s tučnou tatarskou omáčkou, kečupem, hořčicí a krajíc chleba. Jedla jsem s ostatními a báječně jsem si pochutnala. A nemoc? Trochu se mi připomněla, když jsem se ocitla v pokušení nedojíst chléb. Zabojovala jsem a projedla se do finále. Další momenty, které jsem si užívala nemoci navzdory, bylo společné vaření. Aktivně jsem se zapojila do přípravy teplých večeří. Vařila jsem s nadšením a těšila jsem se na finální pokrm. Podařilo se. Hotové jídlo bylo nejen chutné, ale i lákavé pro oko. Jedla jsem kuřecí kung pao, rýži i těstovinový salát. A to nejen očima. Zvládla jsem společné stolování, i když jsem se za stolem cítila trochu nesvá. Atmosféra naštěstí byla uvolněná a přátelská, takže jsem si nakonec společné jídlo dokonale vychutnala. Trocha krupicové kaše s kakaem a máslem byl také malý zázrak.

Ne všechny situace jsem zvládla tak, jak jsem si předsevzala. Přesto se pro mne pobyt stal jakýmsi nadčasovým fenoménem. Dokázala jsem to, co jsem se domnívala, že nedokážu. Podařilo se mi rozšířit svůj osobní prostor a začlenit se do kolektivu, upozadit svůj strach a objevit staronové schopnosti. Dokázala jsem vybočit z tématu a bojovat sama se sebou. Myslím, že jsem pořádně vyvětrala svoji třináctou komnatu. V rámci sebepoznávání jsem si ujasnila, na čem ještě musím pracovat. Musím se např. naučit jednat bez ohledu na úsudky druhých. Spoléhám na psychologické zázemí RIAPSu.

Všem děkuji, že mě brali takovou, jaká jsem, a to včetně mé nemoci. Zažila jsem přátelskou atmosféru a kamarádskou podporu. Podaných rukou bylo přesně dvakrát tolik, než kolik osob se pobytu zúčastnilo. Vstřícných gest byla také pestrá paleta: milý úsměv, vlídné slovo, šibalský pohled, pomoc s těžkým batohem, nenásilné povzbuzování v jídle.
Ve stereotypu, do kterého se vracím, se snadno zabředne do starých zvyků. Důležité je mít pozitivní opěrný bod v minulosti, který mě podrží v budoucnosti. Absolvovaný pobyt toto poslání stoprocentně splnil.

A nakonec to nejlepší: **Mgr. Lucie Skalská**, vedoucí Stacionáře RIAPS, je nábojem, který nabíjí. Co na ní oceňujeme? Odvahu, přátelskost, pohotovost a profesionalitu spojenou s lidským přístupem. Zaslouží si poděkování a obdiv. Zajisté proto stála u zrodu velkolepého projektu, nazvaného „Šperky s/z duší“.

Můžete přiblížit, o co jde?
Myšlenka zrealizovat projekt, který spojuje duši i šperk, vznikla spontánně. Klienti jsou zruční, tvoří šperky. Duše je také něco jako klenot. Obojí jsme spojili a záměr byl na světě. Projekt má již konkrétní obrysy a jeho realizace nabírá konkrétních obrátek.

A konkrétněji?
Jedná se o akci, při níž klienti Stacionáře RIAPS budou prezentovat šperky, vytvořené na základě jejich osobního příběhu. Zraněná duše vypráví a šperk je konkretizací. Každý klient předvede kolekci svých šperků, a to paralelně s předčítáním osobního příběhu. Tohoto úkolu se zhostí naše oblíbená herečka paní Eva Holubová. Celkovou atmosféru doladí hudební podkres kapely Black Jack.

Jedná se o jedinečné a nadčasové poselství směrem k veřejnosti. Nemoc zrcadlí duši. Je důležité hledat v každém člověku duši, a tím pozvedat jeho nemoc na úroveň šperku. Šperk hovoří z duše i s duší. Kdo chtěl tomuto tématu více porozumět, mohl přijít na naši akci „Šperky s/z duší“, která se uskutečnila 19. 10. 2017 v trutnovském UFFU. Bylo pro nás milým překvapením a velkou radostí, že nás svou hojnou účastí podpořilo velké množství lidí. Za to jim náleží velký dík.

Slovo redaktorky na závěr

Co je Stacionář? Takové 3+1. Společenská místnost, tvůrčí dílna, kancelář a kuchyňka. Tyto čtyři prostory vytvářejí koncept rodinného zázemí. Kolorit rodinného prostředí dotvářejí lidské charaktery. Bez nich by prostory Stacionáře získaly charakter holobytu. Všichni, kteří využívají tyto místnosti, jsou vzájemně propojeni. Ve dveřích se potkávají nejen sociální pracovnice a klienti Stacionáře, ale také personál ostatních služeb RIAPSu. Stacionář coby sociální služba slouží svému účelu velmi dobře. Velmi často se stává „domovskou scénou“ dobrých nápadů, které se rodí v hlavě jak klientů, tak pracovnic týmu Stacionáře. Dveře jsou otevřeny nejen sociální tématice a stěny mají uši pro jakýkoliv podnět na podporu duševně nemocných. A okna? Jsou okem do duše Stacionáře. A mě napadá otázka: „Co není Stacionář?“ Rozhodně to nejsou čtyři stěny, několik oken, několikery dveře, strop a podlaha. Je tady něco víc, něco, co přesahuje stěny tísně, zatemňuje okna 13. komnat a otevírá dveře jakýmkoliv tématům. Mgr. Lucie Skalská, vedoucí Stacionáře RIAPS, je zde zabydlena tělem i duší. I když se vzdálila plnit příjemné mateřské „povinnosti“, víme, že nás v srdci neopustila a zůstává s námi i nadále. Děkujeme.

Pár slov o Nízkoprahovém zařízení pro děti a mládež (NZDM) Shelter RIAPS

„Děti neznají ani minulost, ani budoucnost a - co nám dospělým se stává zřídka - užívají přítomnost.“ Jean de La Bruyere

Služba je určena pro děti a mladé lidi ve věku od 6 do 26 let z Trutnova a okolí. Cílem je podporovat děti a mládež ve zvládání obtížných životních situací, čímž můžou být zejména problémy v rodině, vztahové a osobní problémy, škola, krizová období života, neboť v těchto oblastech nejčastěji dochází ke konfliktním situacím. Úkolem služby je zvyšovat sociální dovednosti a kompetence cílové skupiny a tím zabránit sociálnímu vyloučení.

Po strohých úvodních slovech se pouštíme do košatého rozhovoru. Povídáme si s vedoucí Shelteru **Bc. Lucií Slezákovou, DiS.** o bližším fungování služby. Ovocem našeho povídání jsou následující řádky. Přijměte nabídku na drobnou ochutnávku:

Scházíme se v době nadcházejících letních prázdnin. Rodiče hloubají nad otázkou: kam s dětmi? A my se ptáme: Co Shelter, děti a prázdniny?

Plánujeme akce téměř na každý den v týdnu. V období prázdnin zpřístupňujeme službu o něco dříve, abychom byli dětem k dispozici už v dopoledním čase. Mnozí rodiče nemohou o prázdninách zaopatřit své děti tak, jak by bylo záhodno. Chybějí finance, čas a především zájem o trávení volného času svých dětí. Snažíme se tento deficit vyplnit plnohodnotnými aktivitami, aby si každý přišel na své.

To je inspirující. Můžete prozradit nějaké konkrétní aktivity?

Na začátek prázdninové sezóny plánujeme zahajovací olympiádu. V průběhu prázdnin pak chystáme sportovní a tvůrčí aktivity. Páteční dopoledne chceme věnovat sledování filmů, což částečně probíhá i nyní.

Zůstaňme u filmové tématiky. Filmová dopoledne přesahují horizont přítomného okamžiku. Můžete přiblížit poselství těchto chvil?

Páteční filmová dopoledne fungují jako zvěstovatelé novinek, které se vysílají v kině. Jde o to, aby děti byly „in“. Dopřáváme jim veškerý komfort, aby si přítomné chvíle autenticky prožily: mlsají pop-corn, křupky, popíjejí limonádu, užívají si pohody. Seznamují se s aktuálními tituly např. Zootropolis, V hlavě, Tajný život mazlíčků, Mimoni.

Zhlédnutím filmu nic nekončí. S nastřádanými zážitky pracujete dál…
Přesně tak. Snažíme se působit výchovně a vést děti k vlastnímu názoru. Rozebíráme děj filmu, vytváříme zpětnou vazbu a reflexi. Děti se tak učí, nebýt automatickými konzumenty všeho, co se vysílá.

<u>Komentář redaktorky:</u> Krásné svědectví toho, jak masmédia mohou podporovat rozvoj lidské osobnosti. Ovšem za předpokladu, že někdo kompetentní zkoriguje úsudky prozatím nevyzrálé dětské duše. Shelter funguje i v tomto ohledu. Ohlédněme se však zpět.

Cílové skupině se přibližujete prostřednictvím preventivních programů. Zajímá nás jejich zaměření, organizace, náplň.

Prevence je samozřejmou součástí naší služby. Probíhá takřka neustále a to jak v klubech, tak na objednávku na základních školách, dětských domovech. Vybíráme témata, která jsou aktuální a ohrožující – šikana, drogy, kyberšikana. Téma šikana je zpracováno zážitkovou interaktivní formou. Program je postaven na reálném příběhu, smyslem je vcítit se do role oběti. Program kyberšikana má varovat děti, aby neposílaly fakta či adresy neznámým lidem, zabezpečily si správně heslo apod. Ohledně drog informujeme o typech drog a následcích jejich užívání, a to s využitím autentických materiálů – čteme dopisy z věznic, kde pobývají závislí lidé, a ukazujeme preventivní pomůcky. Seznamujeme také s tím, jak se mají zachovat při nálezu injekční stříkačky.

Děti jsou nenásilně konfrontovány s realitou dnešního světa, včetně negativních dopadů na lidské zdraví. Používáte nějaké modelové předměty, abyste zintenzívnili preventivní působení na cílovou skupinu?

K tomuto účelu využíváme preventivní pomůcky, simulující rizikové situace. Děti mohou vyzkoušet opilecké brýle. Při jejich nasazení na oči se ocitají ve stavu, jejž zažívá podnapilý člověk (neudrží rovnováhu, vidí

rozostřeně). Máme také tzv. kouřící panenku (smoky sue), která slouží jako demonstrace škodlivosti kouření, názorná ukázka toho, čím si kuřáci zanášejí plíce.

Nebráníte se spolupráci s dalšími organizacemi. Jaká spolupráce se vám poštěstila v posledním období?

Důležitá pro naši službu byla návštěva skautů v rámci akce OBROK 2017. Jednalo se o celorepublikovou akci, během níž skauti pomáhali na různých místech (kostely, zájmové organizace). V rámci programu Služba navštívili i Shelter. Zrenovovali nástěnky, zformulovali slogany, ošperkovali místnost. Naše prostory viditelně prokoukly, skauti přinesli do zázemí služby příjemnou změnu. Jejich snaha nevyzněla naprázdno

Plody sklízíte i v rámci trutnovského regionu…
Můžeme s potěšením zmínit spolupráci s azylovým domem v Poříčí u Trutnova. Primárně oslovili oni nás, v květnu 2017 proběhla informační schůzka, jíž se zúčastnily maminky s dětmi, které aktuálně bydlí v azylovém domě v Trutnově. Díky „osvětě“ máme 8 nových dětských klientů ve věku 7-15 let.

Zmíníte další příjemná čísla?
Prostřednictvím preventivních programů se nám podařilo nalákat 15 dětí a v rámci monitoringu (působení v terénu) jsme oslovili a nabídli pomoc 24 lidem, možná potenciálním klientům. Výhrou je pro nás jakýkoliv jednotlivec, který přijme naši nabídku.

Počítáte s každým, kdo potřebuje vaši pomoc. Zkalkulujme čas prázdnin. Vraťme se na začátek našeho rozhovoru, a to v okamžiku, kdy prázdniny končí. Můžete zreflektovat váš prázdninový program?

Čas prázdnin otevřela zahajovací olympiáda, během níž se děti v parku před RIAPSem předprázdninově vyřádily. Běhaly, házely míčky do krabice, skákaly do dálky… Do prázdninového programu jsme zařadili výrobu náušnic, náramků a dalších šperků. Prázdninový čas obohatil též jeden klient, desetiletý kluk, který přišel s tématikou „dům hrůzy“. Klienti si vytvořili masky, zorganizovali karneval a nakonec jsme si

v zatemněné místnosti vyprávěli strašidelné příběhy. Během července jsme praktikovali páteční filmová dopoledne, zhlédli jsme např. tituly: Psí poslání, Mimišéf, Princezna na vlásku. Na zakončení prázdnin jsme uspořádali akci *„Shelter hledá talent“*.Jednalo se talentovou soutěž. Děti se předvedly v disciplínách jako je zpěv, tanec, hra na hudební nástroj, raperství. My, jako pracovnice Shelteru, jsme se zhostily úlohy poroty. Převlékly jsme se za celebrity a hodnotily výkony soutěžících. Všichni byli natolik úžasní, že jsme odměnily všechny zúčastněné.

Můžete prozradit, čím si soutěžící získali srdce poroty?
Svým nadáním, svou přirozeností. Svými nápady a kreativitou. Někteří klienti si sami skládali texty a vymýšleli vystoupení. Byla to prima podívaná a bylo hezké vidět, jak mají radost z potlesku, uznání a úspěchu.

A nakonec jsme se zeptaly dětí: **Jak se ti líbily prázdniny v Shelteru?**

<u>Slovo redaktorky na závěr</u>

Chcete-li, čtěte dál. Shelter je čtivé téma. Provokuje ke konfrontaci se situací, v níž se ocitají děti a mladiství dnešní doby, a současně evokuje zdravá témata. Čím to je? Shelter je postaven na zdravých principech: anonymita = diskrétnost, bezplatnost = dostupnost, dobrovolnost = svobodná volba, rovnost = otevřenost komukoliv, jedinečnost = respekt k osobnosti každého klienta. Tady se buduje zdravá osobnost. Shelter negeneralizuje, nýbrž nalézá zdravé argumenty na podporu suverenity každého klienta. Taková argumentace se vyplatí, protože je koncipována na lidském přístupu. Jsou totiž děti, které dokáží být vděčné za to, že mají prostě a jednoduše kam jít. Shelter jim nabízí své prostory, jimiž rezonují bezpečí, klid a jistota. Shelter pracuje nezištně, skromně, ale účinně. V bezpečném pásmu Shelteru se kumulují pomoc a důvěra. Shelter funguje jako plnohodnotná náhrada neúčelně využitého času. Nabízí kvalitní motivaci ke zkvalitnění života dětí a mládeže. Pokud vás zaujalo toto téma, začtěte se do dalšího čísla našeho Občasníku, chcete-li.

Pár slov o Manželské a rodinné poradně (MRP)

„Nejdůležitější věc v dobrém manželství není štěstí, ale stabilita.“ Gabriel García Márquez

Manželská a rodinná poradna (dále též MRP) je k dispozici partnerům, manželům, rodinám i jednotlivcům, kteří se ocitli v tíživé životní situaci. V rámci služby je poskytováno jak základní sociální poradenství (podávání potřebných informací k řešení nepříznivé sociální situace), tak odborné sociální poradenství (psychologické poradenství s osobním, vztahovým či rodinným problémem, podpora a pomoc při využívání běžně dostupných služeb a informačních zdrojů…).

Cílem poradenských sezení je odkrytí a následné řešení problémů, se kterými se lidé na službu obrací. Jedná se např. o pomoc partnerům rozkrýt a včas řešit problémy, které by v konečném důsledku mohly vést k rozpadu vztahu. V případě rozvodu je nabízeno rozvodové poradenství či porozvodové vedení, a to především s ohledem na nezletilé děti, aby se zmírnily negativní následky rozpadu rodinné konstelace. Snahou je uchovat prostředí pro zdravý vývoj dětí. Poradenská sezení mohou využít také jednotlivci, osoby osamělé či jinak společensky znevýhodněné pro mezigenerační problémy, otázky zdravého životního stylu, úmrtí blízkého člověka, osobnostní rozvoj, nejistotu, nezaměstnanost, dluhovou problematiku…. Nedílnou součástí služby je též pomoc rodičům při řešení výchovných otázek, rodinným příslušníkům, kteří potřebují řešit problémy zasahující celou rodinu nebo své problémy s rodinou související. Služba je k dispozici také dětem, mládeži i seniorům.

MRP je v kontaktu s orgánem sociálně právní ochrany dětí (OSPOD) příslušných městských úřadů, školami i obvodními lékaři.

"Co mohu udělat pro to, abyste se cítila dobře?" Těmito slovy nás vítá ve své kanceláři psycholožka **Mgr. Barbora Knotková.** Taková slova zahřejí srdce, rozmrazí ledy nejistoty a na tváři vykouzlí milý úsměv. S úsměvem jde všechno líp. I zvládat rodinné problémy.

V rámci služeb pod jednou střechou jste provázáni s dalšími službami, např. s ambulancemi. Čím se odlišujete?

Manželská a rodinná poradna neprovádí, na rozdíl od ambulancí, diagnostiku, neposkytujeme primárně psychoterapii. Naše služba poskytuje poradenství, a to v celé šíři rodinné problematiky. Snažíme se o odkrytí a následné řešení problémů v mezilidských vztazích, odstranit primární konflikt. V tomto smyslu pomáháme jak jednotlivcům, tak párům, manželům a rodinám. Cílovou skupinu podporujeme v tíživých životních situacích, např. potíže s výchovou dětí, poruchy komunikace, žárlivost, nevěra, mimomanželský vztah partnera, rozvodové úvahy a případná příprava na rozvod či rozchod, sžívání s novým partnerem, rodinou, vývojové a přechodové krize vztahu, problémy se seznamováním a nacházením si partnera…

A bližší charakteristika vaší služby?

Jsme službou sociální. Fungujeme bezplatně a jsme k dispozici jako služba neplánovaná. To znamená, že potřební lidé mohou přijít spontánně, ze svého vlastního rozhodnutí. Musí se však obrátit nejdříve na naši sociální pracovnici a počítat s tím, že nějakou dobu budou muset počkat, než se z kapacitních důvodů dostanou k odbornému poradci. Jsme službou dobrovolnou, a však za jistých okolností se stáváme službou nařízenou. Jedná se o případy, které spadají pod činnost poradny v rámci SPOD. Služba je pověřena k výkonu sociálně – právní ochrany dětí. Na základě tohoto pověření poskytujeme nejčastěji rodinnou terapii nařízenou soudem.

Posláním MRP v režimu sociálně – právní ochrany dětí je poskytovat odbornou pomoc ohroženým dětem a jejich rodičům, popř. jiným osobám zodpovědným za výchovu dítěte. Poradna svou činností přispívá k naplňování práv a oprávněných zájmů nezletilých dětí, zaměřuje se na ochranu rodiny a rodičovství. Rovněž poskytuje pomoc rodičům a jiným osobám zodpovědným za výchovu dítěte při výkonu jejich práv a povinností.

Narážíme na těžší témata. Atmosféra však nehoustne, nýbrž je naředěna duchem empatie a sdílení. V otevřené atmosféře otevíráme i naše osobní problémy, vnášíme do rozhovoru kus sebe samých. Proto se ptám: Jak pracujete s klienty?

Kladu důraz právě na otevřenost, která je základním předpokladem úspěšné spolupráce. Je potřeba, aby klient dal nahlédnout do svého soukromí a tím do své duše. Čím je klient otevřenější a upřímnější, tím lépe pro něho. Nemohu dobře pracovat s neúplnými nebo zkreslenými informacemi.

S tím koresponduje pojem důvěra ...

Důvěra musí být. Bez ní je jakákoliv pomoc pouze a jenom formální. Na takové bázi nelze stavět ani rozvíjet další spolupráci. Snaha se míjí s účinkem a výsledek je nulový.

Věřím, že také výsledky jsou výjimečné. Pojďme se zaměřit na téma rodina.

Náplní mé práce v manželské a rodinné poradně je především práce s rodinami a dětmi. Navštěvují mě rodiče spíše s mladšími dětmi (předškolní věk a mladší školní věk). Důvodem jsou často konfliktní situace, které v rodině vznikají z nejrůznějších důvodů. Pracujeme zde pak na odstranění příčin těchto konfliktů, např. rozvoji komunikace, posílení rodičovské koalice, zvýšení respektu dětí vůči dospělým, přenášení zodpovědnosti z rodičů na děti, výchově k citu dětí vůči rodičům… V manželské a rodinné poradně se mnou pracují ještě dva další odborní pracovníci, ti se ve své práci zaměřují na párové a individuální poradenství - PaedDr. Ivan Knotek, Mgr. Adéla Kohoutková.

Lze vystopovat faktory, které "nahrávají" vzniku takové situace?

Jedná se často o postoj rodičů k dětem, jejich výchovný přístup. Rodiče na sebe často berou zodpovědnost za děti a ty nerozvíjí v plné výši své možnosti a schopnosti. Dítě se tak stává pasivní, opírá se o své rodiče a je automaticky vázáno na rodinu. Obecně lze říci, že vše je otázkou toho, jaké vzorce chování rodiče posilovali.

Co je nejdůležitější pro úspěšnou rodinnou terapii?

Spolupráce s celým rodinným systémem. Nelze „opravit“ samotné dítě bez návaznosti na systém, ze kterého vychází. Rodiče by měli být schopni náhledu na vlastní výchovu. Oni i dítě musí být sami motivováni posunout se v řešení problému až k dobrému konci. Vzájemná spolupráce je nezbytná.

Jsou nějaká úskalí úspěšné terapie?

Nedostatečná motivovanost všech dotčených stran, nedostatečná důvěra ve vztahu mezi odborným poradcem a klientem. Neustále musíme pracovat nejen na řešení daného problému s klientem, ale také na budování příjemné, bezpečné a otevřené atmosféry – tedy na vztahu. I když klient za námi přichází dobrovolně s tím, že chce svou situaci řešit, dává se všanc úplně cizímu člověku a s tím je též třeba pracovat.

Někdy je samotné naše poradenské vedení na řešení problému, se kterým se na nás klienti obrací, krátké a je třeba pro úspěšné dosažení stanoveného cíle spolupráce zainteresovat do případu i jiné instituce – např. OSPOD, psychiatrickou ambulanci, PPP, školu a další. V rámci sociální služby tak činíme vždy se souhlasem klienta.

Jsme u cíle našeho povídání. Nakonec jsem si nechala, pro mě, to nejzajímavější. Velice mě zaujala místnost (herna), v níž je možné sledovat průběh vzájemné interakce mezi rodiči a dětmi.

Za tyto prostory jsme vděčni. Nebývá samozřejmostí, aby odborníci měli k dispozici místnost, v níž lze demonstrovat vzájemnou interakci rodinných příslušníků a na základě těchto zjištění obohatit spolupráci. Tato místnost je naším bonusem, protože nám přály prostory RIAPSu. V rámci spolupráce s rodinou sledujeme např. to, jak se dítě vztahuje k rodičům, jakým způsobem se k sobě klienti chovají. Jedná se o modelovou situaci, která vypovídá o realitě života rodiny. Především chování dětí mnohé prozradí, děti jsou v herně spontánní. Se získanými poznatky pracujeme dál v rámci terapie. Vyhodnocujeme konkrétní situace, vracíme se zpět a tím posilujeme náhled na celkovou problematiku rodinného soužití.

Slovo redaktorky na závěr

Děkujeme za čas i za prostor. Každá minuta navíc i každá místnost navíc v sobě nese naději na lepší budoucnost. MRP je dobrým základem, na kterém lze stavět rodinnou pospolitost. Ten, kdo taví rodné hnízdo v duchu porozumění a tolerance, buduje kvalitní domov nejen pro sebe, ale i pro své děti. A o to jde. Někdy to jde ztěžka, ale i to lze ustát. Stojí-li za Vámi odborníci na slovo vzatí, postavíte na nohy nejen sebe, ale i svou rodinu. Vyplatí se důvěřovat odborníkům. Oni vědí své a vezmou za své i Vaše potíže. MRP je k dispozici vždy a všem. Záleží na tom, jak je nastaveno Vaše rodinné zázemí. Jste-li jakýmkoliv podnětem motivováni k využití této služby, budete přijati s respektem a úctou v příjemném a bezpečném prostředí. Srdce MRP tluče pro všechny, kteří dali své srdce všanc rodině. MRP nejen poradí, ale i pomůže rozkrýt Vaše rodinné peripetie. Někdy je dobré být v kontaktu s odborníky. MRP je nabídka. Co Vy na to, to je na Vás.

Pár slov o Ambulancích

„Bolest duše je mnohem těžší než bolest těla.“ Publilius Syrus

Ambulance zajišťují zdravotní služby v oblasti psychologie a psychiatrie, a to i dětské klinické psychologie a adiktologie.
Cílovou skupinou jsou nejen osoby ohrožené rozvojem duševní poruchy či nemoci, ale též osoby duševní poruchou či nemocí trpící. Služba je otevřena i osobám blízkým. Součástí péče o klienty je konzultace ohledně medikace či adiktologické problematiky, krizová intervence, psychoterapie, atd.

Navštívily jsme **MUDr. Zuzanu Kozákovou**, ředitelku RIAPSu, zařízení poskytující sociální služby pod jednou střechou. Paní doktorce jsme na úvod položily několik otázek šitých přímo na tělo:

Co Vás vedlo k rozhodnutí, vystudovat obor psychiatrie?
Původně jsem neplánovala stát se psychiatrem. Inklinovala jsem k neurologii, ale osud mě zavál jinam…

Nosíte životní příběhy klientů v hlavě i mimo stěny ambulance?
Samozřejmě. To ani jinak nejde…

Vzpomenete si na nějaký kuriózní případ?
Příběh každého klienta je svým způsobem kuriózní, jedinečný. Každý příběh je originální …

Zastáváte zodpovědnou a zároveň náročnou funkci ředitelky celého RIAPSu. Zároveň jste i lékařkou, která je v osobním kontaktu se svými klienty. Jak se Vám daří skloubit tyto dvě pozice?
Naše organizace se zvětšuje. Kloubí se to špatně. Administrativa, papíry … Mám dobré kolegy. Měla bych víc relaxovat, mám však málo času. Utíkám na samotu k lesu, čtu. Vracím se do klidu dětství. Moje profese je dvousměrný proces – člověk dává a zároveň dostává. Tímto je i sama práce odměnou. Vyčerpávající nejsou klienti, ale spíše administrativa a neustálé kontroly.

Co Vás nejvíce mrzí?
Administrativa na úkor lidského přístupu. Uvádění mnoha zbytečných osobních údajů a neustálé předávání papírů. Nejistota ve financování, a to jak v dotacích, tak v platech…

Úvodními otázkami jsme se naladily na stejnou vlnu. Paní doktorka je žena velmi příjemná, se silným lidským podkresem osobnosti a srdcem na dlani. A nejen to! Je neúnavnou bojovnicí za práva klientů a zkvalitňování i rozšiřování služeb RIAPSu. Nenásilně se přelaďujeme k další části rozhovoru.

Ambulance disponují multidisciplinárním mobilním týmem. Přibližme fungování této služby tak, jak je aktuálně nastavena pro klienty. Jaká je cílová skupina?

Vážně duševně nemocní, těžké poruchy osobnosti, osoby s těžkou obsedantní poruchou, atd. Rovněž sociálně izolovaní jedinci, kteří mají obtíže s běžným fungováním ve společnosti.

Slovo redaktorky na závěr

Poznaly jsme, jak osvobozující je mít někoho, kdo je kdykoliv „na drátu“, na stejné vlně. Život v nejistotě je frustrující, zvláště jedná-li se o život duševně nemocného „plavce“. Nemocná psychika člověka znevýhodňuje a eliminuje jeho kompetence ke zvládání nejen běžných činností, ale i sebe sama. Ne každý, kdo je hozen do vody, se naučí plavat sám od sebe. Není nic ztraceno! Někdy postačí nadlehčit topící se duši patřičnou pomocí a podporou. Ne každému totiž vyhovuje plavat ve společenských vodách, v nichž se topí zdraví i nemocní. Mnohé duše by nemusely utonout, kdyby se našel někdo, kdo v praví čas vhodí vlasec souznění do vln jejich bolesti. Mobilní tým nečeká, až někdo utone. Vlny se nedají zastavit. Stejně jako život.

Nemocné duše jsou neseny dál.
A dál? Dál je k dispozici mobilní tým. Plavba osamělých duší vede do soutěsky. Mobilní tým vyhledává potřebné. Maják svítí a budova RIAPSu je přístavem…

Jste mobilní i v horizontu nadčasovosti. Mám na mysli projekt, jehož cílem je výrazně posunout komfort péče o klienty. Jedná se o zbudování Centra duševního zdraví (CDZ). Můžete objasnit, o co jde?
Bude se jednat o součást RIAPSu, jeho další středisko. Centrum bude mít svoje služby ambulantní, terénní, krizové. Měla by být k dispozici krizová telefonická linka, krizová intervence (12 h denně) a čtyři krizová lůžka na maximálně 10 dní. V případě krizových lůžek se jedná o situace, kdy pacient nemůže zůstat v domácím prostředí, ale zároveň jeho zdravotní stav nevyžaduje akutní hospitalizaci.

To zní nadějně …
To jednoznačně. Myšlenka zřídit CDZ je krásná. Kvalita péče o klienty by se neuvěřitelně zlepšila. O to jde především. My sami však nejsme pány stávající situace. Jde především o finance. Ohledně financí visí ve vzduchu velký otazník.

Podnikli jste nějaké konkrétní kroky?
Ano. Získali jsme dotaci na přestavby vedlejší budovy. Tyto prostory budou sloužit jako rozšířené zázemí dosavadních služeb. Konkrétně se připravujeme i v otázce personálního obsazení. Potencionální pracovníci se školí a jsme připraveni přijmout nové kolegy. Zdravotní a sociální pracovníci se budou o příběh klienta zajímat komplexněji a intenzivněji než doposud.

Co to znamená z pohledu klienta?
Plánujeme rozšířit služby, jejich množství i časovou dotaci. Aspirujeme na myšlenku být centrem s nepřetržitými službami. Program bude každý den v týdnu. Součástí vybavenosti CDZ budou např.

konzultovny, dílny, relaxační místnost, kuchyňka s jídelnou a místnost s minibarem pro pořádání besed atd. Ukončení rekonstrukce se plánuje na rok 2019.

Z pohledu klienta – ráj, z pohledu žadatele o realizaci – peklo. Je nějaké východisko?
Nevzdávat se a ohlížet se na taková místa, kde centra typu CDZ fungují. Ve světě jich působí několik. To je naděje. Každý stát musí hledat svoji cestu, svoje varianty. To je běh na dlouhou trať.

Co si slibujete od plánovaného záměru Vy osobně coby ředitelka i psychiatr zároveň?
Uvést do praxe posun péče o klienta po všech stránkách, aby psychiatrie nebyla zaměřena pouze na biologickou stránku, ale klient našel pomoc a podporu ve všech oblastech života.

Slovo redaktorky na závěr

Optimistický závěr je více než povzbudivý. Paní doktorka sama je zosobněný optimismus. „Musíme věřit v dobrý konec, být optimisté“, těmito slovy prokládala naše povídání. Svým pozitivním nastavením nakazila i nás. Loučíme se nejen informovány, ale také psychicky povzbuzeny.
A co na to my, klientky? Celý život je běh na dlouhou trať. Centra duševního zdraví jsou perspektivní základnou péče o „duševní běžce“.

Kontaktní centrum

„Neberte drogy, nebo si drogy vezmou vás.“ Jan Vodňanský

Kontaktní centrum je služba určená pro osoby závislé na návykových látkách či závislostí ohrožených, vyjma osob závislých na tabáku. Služba je k dispozici osobám starším 15 let, jimž poskytuje služby zdravotní i sociální. Cílem je zmírňovat dopady užívání návykových látek. Děje se tak anonymně a naprostá většina služeb i bezplatně, čímž je působnost služby téměř neomezena. Kontaktní centrum poskytuje péči ambulantní i terénní. V rámci působnosti služby nalézají pomoc osoby na drogách závislé či drogy rizikově užívající. Zohledněni jsou klienti škodlivě užívající alkohol či pervitin nebo na nich závislí. Služba podporuje též abstinující bývalé uživatele drog a usnadňuje jejich začlenění do společnosti.
Primárně se služba snaží navázat kontakt s drogovými uživateli a následně je motivovat ke spolupráci, ideálně k léčbě. V neposlední řadě je posláním služby předcházet sociálnímu vyloučení těchto osob a napomáhat jim v návratu do společnosti, pokud se v důsledku škodlivého užívání drog či závislosti ocitli na okraji společnosti. Služba funguje i jako jeden z nástrojů ochrany veřejného zdraví: v celospolečenském kontextu je služba zacílena na sběr a likvidaci pohozeného injekčního materiálu, aby nedošlo k zamoření veřejných prostor a šíření nákazy. Poskytování služby se stalo veřejným závazkem.

Káčko nás vítá s otevřenou náručí. Otevírají se nám prostory, které znamenají v životě mnohých našich spoluobčanů velmi mnoho. Mnohé závislosti je možné velmi dobře ustát. Jak je to možné? Zeptaly jsme se **Mgr. Ondřeje Čalovky**, vedoucího služby, adiktologa a sociálního pracovníka.

Náš rozhovor otevíráme otázkou: **Co máte Vy osobně na starosti ohledně služby?**

Zodpovídám za vedení služby, řeším provozní otázky. Působím také jako adiktolog v ambulanci, kde pracuji osobně s klienty.

Pozorujete posun v náhledu veřejnosti na problematiku drog a závislosti vůbec?

Nejprve jsme se setkávali s pochybnostmi. Postupně, když jsme byli certifikovaní, dařilo se nám prorazit. Neustále musíme přesvědčovat veřejnost a obhajovat naše snahy. Nejsme vůči našim klientům represivní, nevyčítáme.

Jak se konkrétně toto Vaše úsilí reflektuje ve společenském dění?

Budujeme vědomí, že nepodporujeme závislost. Říkáme, co děláme a proč. Co se týká stříkaček, měníme kus za kus, aby se vracely a aktivně je sbíráme. Při sběru stříkaček využíváme spolupráci policie či veřejných služeb. Naším cílem je minimalizace rizik spojených s užíváním návykových látek. Prosazujeme myšlenku, že prevence je levnější než léčba.

Existuje typický profil osoby závislé na návykových látkách?

Profil cílové skupiny je široký. Nejčastěji se jedná o uživatele pervitinu. Klienti jsou často bez zaměstnání, mají záznam v rejstříku trestů či jiné společenské škraloupy. Někteří klienti chtějí využívat služeb anonymně, proto dlouho odmítají nástup do léčby, protože tam jsou již osobní údaje evidované.

Káčko je v tomto ohledu každopádně dobrá volba – jste bezplatní. Jak dál pracujete s klienty?

Zajímáme se o to, jakou návykovou látku užívají, jakým způsobem, jaké rizikové chování provází užívání drogy, např. zda klient používá sdílené nádobí, stříkačky apod. Pouze orientačně se ptáme na věk klienta.

Jaké další konkrétní projevy pomoci skýtá zázemí Káčka?

Podřizujeme se aktuální potřebnosti klienta. Někdy si klient vezme to, co potřebuje a odchází. Jiní klienti jsou na ulici. Těm je k dispozici sprcha, kuchyňka, WC, prádelna. Nezřídka zařizujeme doklady, sociální dávky a jiné sociální záležitosti. Potřeby, které jsme schopni naplnit, poskytneme. Poslední slovo má však klient. Vyčkáváme a necháváme vývoj situace na něm. Snažíme se ale pomocí motivačních rozhovorů klienta posunout k pozitivní změně v jeho životě.

Povídáme a čas běží. Stejně jako události provázející chod Káčka. Otázka je nasnadě: **Co nového se ve vaší službě odehrálo?**

Prošli jsme certifikací, a to již počtvrté. Certifikační agentura hodnotí kvalitu služby. Úřad vlády následně udělí certifikát, že poskytujeme patřičnou kvalitu, na což jsou vázány dotace na provoz. Kontaktní i terénní programy jsou certifikovány na čtyři roky. Hodnotí se přístup ke klientům, vybavenost zázemí služby, sestavení týmu, manažerské vedení služby. Součástí hodnocení může být rozhovor s klienty, samozřejmě s jejich podpisem o souhlasu. Na základě výsledku jsme vytvořili letáčky. Přijímáme také stážisty, spolupracujeme spolu se dvěma universitami: UHK (Ústav sociální práce) a 1. lékařskou fakultou UK (obor adiktologie). Inspirovali se u nás mimo jiné i kolegové ze Žďáru na d Sázavou.

Rada vlády pro koordinaci protidrogové politiky
uděluje na základě návrhu Výboru pro udělování certifikací

CERTIFIKÁT

Rada vlády pro koordinaci protidrogové politiky (RVKPP)
prohlašuje na základě kladného výsledku místního šetření vyhodnoceného protokolem č. 484 /2016 ze dne 21. dubna 2016
a návazného rozhodnutí předsedy RVKPP ze dne 18. července 2016, že odborná způsobilost organizace byla prověřena a shledána v souladu
s požadavky Standardů odborné způsobilosti pro zařízení a programy poskytující odborné služby problémovým uživatelům
a závislým na návykových látkách, 2. revize, srpen 2003

DRŽITEL CERTIFIKÁTU: Sdružení ozdravoven a léčeben okresu Trutnov
SÍDLO CERTIFIKOVANÉ SLUŽBY: PROCHÁZKOVA 818, TRUTNOV
ROZSAH UDĚLENÉ CERTIFIKACE: KONTAKTNÍ A PORADENSKÉ SLUŽBY

Číslo certifikátu: 484/2016
Datum vydání: 18. července 2016
Datum platnosti: 18. července 2020

Mgr. Jindřich Vobořil
výkonný místopředseda RVKPP

V čem konkrétně se u vás mohou kolegové profesně obohatit?

Jsme výjimeční v práci s uživateli alkoholu.

Udály se nějaké změny v personálním obsazení?

Proběhla obměna týmu. Dvě kolegyně odešly a náhradou jsme přijali další dva pracovníky. Znamenalo to změnu nejen pro stávající personál, ale i pro klienty. Už si vše sedlo a činnost týmu běží dál.

Některé aktivity mají ve vašem programu své pevné místo…
Realizujeme dlouhodobý anonymní projekt na testování na HIV a další infekční choroby. HIV testování bude do konce roku 2017 zdarma, od 1. 1. 2018 bude zpoplatněno částkou 100 Kč. Částka za testování na žloutenku a syfilis zůstane od nového roku beze změny, tzn. ve výši 100 Kč. Testování probíhá každý čtvrtek od 17 do 18 hodin, a to pro kohokoliv z veřejnosti.

Můžete prozradit, jak vypadá situace?
Mám radostnou zprávu. Výsledky jsou negativní, takže fungujeme jako prevence.

Je zřejmé, že Káčko plní své poslání důsledně. V minulosti obstálo na výbornou. Doslechla jsem se, že v listopadu proběhla akce Noc venku…

Ve spolupráci s Charitou a azylovým domem Most k životu jsme uspořádali akci Noc venku. Cílem bylo informovat veřejnost o tématu bezdomovectví. Program probíhal 23.11 2017 v Síni Bohuslava Martinů v Trutnově. V rámci akce bylo možné projít sebezkušeností, tzn. přenocovat venku a vyzkoušet bezdomovecké podmínky.

Slovo redaktorky na závěr

Být uživatelem Káčka není pouhá formalita. Káčko má svoji zodpovědnost, svoji důstojnost. Klienti jsou mnohdy na dně, ale Káčko je nad věcí. Každý potřebný, který našel Káčko, je v dobrých rukou. Ruce Káčka jsou vždy k dispozici. Slabé duše potřebují útěchu. Drogy? Ne! Alkohol? Ne! Tak co? Káčko je otevřené pro všechny otázky týkající se závislosti. Nikdo neručí za to, že se nestane závislým. Na čem? Na čemkoliv, co jej povznese. Kdo to pochopí? Káčko RIAPS. Kdyby se někdy stalo, že budete v koncích, přijďte. Řeknete-li A, řekněte i B. Káčko odpoví. Možná začnete žít. Co chcete víc? Možná sílu začít. Tak začněte hned a přijďte. Káčko se těší na Váš příběh. Tady se píše upřímně. Záleží jen na Vás!

Slovo na závěr

Děkujeme, že jste se pročetli až dokonce. To je víc než dost. Jestliže Vás oslovilo sebekratší slovíčko, stali jste se nápomocni velké věci. Projevili jste zájem o problematiku skrytých bolestí nemocných duší a tím jste pozvedli uvadající sebevědomí klientů. Vaše solidarita je naší silou. Jsme vděční, že na nás myslíte. Vaše podpora nás podporuje a je důkaz toho, že naše snaha nevyzněla naprázdno. Již dnes máme napilno a chystáme pro Vás, čtenáře a příznivce sociálně-zdravotní tématiky, další číslo Občasníku. Čas od času není na škodu nahlédnout do duše RIAPSu Trutnov…

Ředitelka RIAPS

Procházkova 818
541 01 Trutnov
tel.: **499 329 435**
fax: **499 811 356**
mobil: **736 423 566**
e-mail: **KozakovaZuzana@seznam.cz**
web: **www.riaps.cz**

Ambulance RIAPS Trutnov

Procházkova 818
541 01 Trutnov
tel.: **499 320 327**
fax: **499 811 356**
mobil: **725 720 341**
e-mail: **ambulance.trutnov@riaps.cz**
web: **www.riaps.cz**

Ambulance RIAPS Dvůr Králové

Preslova 449
544 01 Dvůr Králové nad Labem
tel.: **499 320 517**
mobil: **725 099 630**
e-mail: **psychiatrie.dvur@seznam.cz**
web: **www.riaps.cz**

Manželská a rodinná poradna RIAPS Trutnov

Procházkova 818
541 01 Trutnov
tel.: **499 814 890**
fax: **499 811 356**
mobil: **731 441 264**
e-mail: **riaps@riaps.cz**
web: **www.riaps.cz**

Kontaktní centrum RIAPS

Trutnov
Procházkova 818
541 01 Trutnov
tel.: **499 828 144**
fax: **499 811 356**
mobil: **731 441 267**
731 441 269 (terén)
e-mail: **kcentrum@riaps.cz**
web: **www.riaps.cz**

Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež SHELTER RIAPS

Procházkova 818
541 01 Trutnov
tel.: **499 397 771**
fax: **499 811 356**
mobil: **731 441 268**
e-mail: **shelter@riaps.cz.**
web: **www.riaps.cz**

Stacionář RIAPS

Procházkova 818
541 01 Trutnov
tel.: **499 329 307**
fax: **499 811 356**
mobil: **725 720 375**
e-mail: **stacionar@riaps.cz**
e-mail: **stacionarriaps@seznam.cz**
e-mail na jednotlivé pracovníky:
jméno.příjmení@riaps.cz
web: **www.riaps.cz**

Vychází dvakrát za rok

Vydává: RIAPS, Procházkova 818, 541 01 Trutnov

E-mail: stacionar@riaps.cz ● www.riaps.cz

Číslo 2 vydáno: 20.12.2017 ● MK ČR E 22543